

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.06.1971, sp. zn. Co 570/70, ECLI:CZ:NS:1971:CO.570.1970.1

Číslo: 3/1972

Právní věta: Za tělesné poškození utrpěné v boji lze považovat zranění příslušníka ozbrojených sborů československých, spojeneckých nebo partyzánských jednotek, utrpěl-li zranění v době plní služby. Nejde-li o vojáka nebo partyzána, lze považovat za zranění utrpěné v boji jen takové zranění, k němuž došlo při plnění určitého bojového úkolu nebo jiné aktivní činnosti proti nepříteli (§ 107b odst. 1 bod 1 písm. d) zákona č.101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb. a § 74b odst. 1 bod 1 písm. d) zákona č. 103/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.06.1971

Spisová značka: Co 570/70

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení, Účastníci odboje

Předpisy: 255/1946 Sb. § 1
§ 8 103/1964 Sb. § 74b

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 5. 7. 1969 byl navrhovatelce přiznán částečný invalidní důchod jako účastníci odboje zařazené do III. skupiny (ve smyslu ustanovení § 107b zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb.). Ve svém opravném prostředku namítala navrhovatelka, že měla být zařazena do I. skupiny účastníků odboje podle ustanovení § 107b odst. 1 bod 1 písm. d) citovaného zákona.

Krajský soud v Praze potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení, když na základě posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení zjistil, že navrhovatelka pro následky zranění, které utrpěla v roce 1941 v Anglii, nebyla po celou dobu ani částečně invalidní.

Navrhovatelka v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně namítala, že soud neměl dostatečný podklad pro zhodnocení jejího zdravotního stavu, a že proto dospěl k nesprávnému závěru.

Nejvyšší soud ČSR usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Navrhovatelka se dožadovala zařazení do I. skupiny účastníků odboje s odůvodněním, že splňuje podmínky uvedené v ustanovení § 107b odst. 1 bod 1 písm. d) zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb. Podle tohoto ustanovení se do I. skupiny zařazují účastníci odboje, kteří zemřeli v boji nebo v době věznění z důvodů fašistické perzekuce nebo se za uvedených okolností stali plně (částečně) invalidní, pokud tato invalidita trvá ke dni vzniku nároku na důchod. Jde tedy především o to, zda k tělesnému poškození došlo v boji nebo v době věznění z důvodů fašistické perzekuce. Za tělesné poškození utrpěné v boji lze považovat zranění příslušníka ozbrojených sborů československých, spojeneckých nebo partyzánských jednotek, utrpěl-li zranění v době plní služby. Nejde-li o vojáka nebo partyzána, lze považovat za zranění utrpěná v boji jen takové zranění, k němuž došlo při plnění určitého bojového úkolu nebo jiné aktivní činnosti proti nepříteli.

Podle údajů navrhovatelky a předložených dokladů utrpěla navrhovatelka zranění (o němž tvrdí, že přivodilo její trvalou invaliditu) tak, že byla v Anglii zaměstnána ve vojenské kantýně, při náletu vybuchla letecká bomba v blízkosti jejího bydliště a tlaková vlna navrhovatelku porazila, přičemž došlo k roztržení pravého lokte a k nervovému šoku. Podle předloženého osvědčení ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 255/1946 Sb. byla navrhovatelka uznána za účastníka národního boje za osvobození podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. e) citovaného zákona a byla jí započtena doba od 21. 1. 1940 do 7. 3. 1942 jako účastníku zahraničního odboje. Protože tedy navrhovatelka nebyla příslušnicí armády, nelze dospět k závěru, že za vylíčených okolností utrpěla zranění v boji.

Protože pak nešlo o zranění v boji ani o tělesné poškození vzniklé v době věznění, nesplňuje navrhovatelka podmínky ustanovení § 107b odst. 1 bod 1 písm. d) zákona č. 101/1964 Sb. ve znění zákona č. 161/1968 Sb., i kdyby utrpěné zranění jí způsobilo plnou nebo částečnou invaliditu.

Rozhodnutí odpůrce bylo tedy, i když z jiných důvodů, potvrzeno.

Náhrada nákladů odvolacího řízení nebyla účastníkům přiznána, protože navrhovatelka neměla v odvolacím řízení úspěch a odpůrci žádné náklady nevezšly.